

Овцѣти отъ кѣмъ рукодѣлна чѣсть. Вѣлната е най-хубавѣ първото вещества на майсторіята за платовети. Тя ся вдава чудесно на всичкыты порѣвки отъ по-мыслеваніето ни: тя става за чесаніе или за влачаніе, за прѣдя-ніе, за тѣканіе, за валиніе и за тепаніе, може да приема всичкыты видове па быва, спорядъ волята ни, единъ гладакъ и лѣскавъ платъ или едно тѣнко и мяко сокно. Малко тѣла ся съединяватъ толко съ лесно съ шарниты вещества и задържаватъ толко съ много врѣмѧ лѣскавити цвѣтове, които е създалъ занаятъ на шарилника.

Потрѣбно ли е да спомнимъ, че овцата си дава на майсторіята лой-тѣж, кожатѣж, рогата, коститы, чѣрвата, за да истѣлкуваме прав-динжтѣж, че има тѧ да захваща едно място въ *Журнала за наука, занаятъ и тѣрговія*, и трѣба ли да кажемъ още, че тя пуща на земледѣліето едно отъ най-силниты наторяванія и на готварный занаятъ единъ отъ своити най-скажни извори; че тя ны убогатява съ всичкыты произведения, които ни дава, зачто тя гы създава, като прѣработева въ органити си тѣжъ кѣжъ и рѣдкъ трѣвицъ по пуститы полета, че не може послужи за друго освѣнъ да задържава тѣжъ безцѣнъ машинъ?

Овцата произлазя отъ планинската овца, въ старо врѣмѧ толко съ распѣстната въ южна Евроца, обаче тя ся е прѣобразила твърдъ глжбоко отъ упытоменіето, и съставлява днесъ яко многобройни родове и твърдъ различителни едни отъ други.

Чловѣкъ срѣща овцатѣж по всичкыты населены страни. Слѣдъ открытието на новый свѣтъ, прѣнесохъ и тамъ, и поль дивыты народища, които измѣстихъ съ нея ламжатѣж и вигоня, подѣйствуваха по-мѣдро отъ нась, които тѣрсимъ да умножимъ тїя родове, много достойни да останатъ диви.

Ветхыти писци дѣляха овчіты родове спорядъ областиты. Това дѣленіе, което можаше да бѫде добро въ начало, не трѣба да служи вѣке освѣнъ за повторно дѣленіе, кога днесъ опыта-ніята за удобреніе, отъ часъ на часъ по-харната и еднаква кѣрма по всичкыты мяста и направениты кръстосванія врядомъ съ ис-тити образи, клонять да даджть на родовети най-голѣмъ една-квость.

Хората бѣха раздѣлили также овцѣти, спорядъ дѣлжината па вѣлната, на овци съ кѣса, руда вѣлна, която быва за чесаніе и може ся употреби за направа на сукна, и на овци съ дѣлга, глатка вѣлна, чо става за влачаніе и за направа на стригани платове. Обаче това дѣленіе не е вѣке вѣзможно на нынѣшие врѣмѧ, зачто има между ингелизскити родове, образъ отъ дѣлга вѣлна, и испанскити, образъ отъ вѣлна за чесаніе, единъ безкрай-ностъ родове, чо опрѣдѣлятъ, между единицъ и другицъ образъ, едно нечувствително прѣходжданіе.

Подъ вліяніето на спорната храна, чо навыкнува иѣкой да